

Balhorog után

2012 január 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy nagy meccsen túljutott Orbán Viktor és kormánya, a csata végéig viszont még sok van hátra. A tegnapi brüsszeli tárgyalássorozat után az eredmény döntetlennek tűnik, a baj csak az, hogy Brüsszelben a pálya mindvégig Magyarország irányába lejtett, ezt a hátrányt pedig az olykor túlcserélődő önbizalom és az elszánt szurkolás is csak kiegyenlíteni tudta.

A mérkőzés előkészítésének ötlete az uniós csapat baloldali játékosainak fejében már akkor kipattant, amikor kiderült, kétharmados jobboldali győzelmet hozott a magyar megmértetés. Az ötletgazdák minden lehetőségen igyekeztek megteremteni az egyenlőtlen feltételeket, megpróbálták maguk mellé állítani a játékevezetőket és lejáratni az ellenfelet. Ki emlékszik ma már Borut Pahornak, Szlovénia akkori szociáldemokrata miniszterelnökének fél évvel ezelőtt kiszivárgott beszédére, miszerint Orbánt nemzetközi szinten támadással igyekeznek elszigetelni a magyar uniós elnökség után? A korábban kommunista párttagsággal is büszkélkedő Pahor végül Brüsszelben kért elnézést a botrányos kijelentés miatt Orbán Viktortól, így akkor mindannyiunknak úgy tűnt, nem érdemes túlereagálni az incidenst. Pedig valójában ekkor derült ki, hogy Európa bal oldalán már tetterre készen állnak.

Magyar elvtársaik vereségét, kipenderítését a hatalomból még el tudták volna viselni, a kétharmados, elsőprős, óriási európai visszhangot kiváltó jobboldali győzelmet viszont már nem. Míg a magyarok úgy döntöttek, nyolc év rombolás után szimbolikus ellenzéki szerepre kárhozzatják a szocialistákat, és a politika szemétdombjára hajítják a magukat liberálisokként meghatározókat, addig az uniós baloldali helyeiben arról határoztak, hogy Brüsszelben fognak korlátokat állítani a demokratikusan megválasztott Orbán-kormány elé.

A többi ismerjük. Az elképesztő méreteket öltő sajtókampány, az elítélő nyilatkozatok sorsága olykor az uniós jobboldali politikusait is magával ragadta, a múlt heti európai parlamenti vita azonban végre tisztázta a helyzetet. Strasbourgban minden néppárti képviselő számára világossá vált, hogy baloldali, liberális kollégáik, azaz politikai ellenfeleik a tényektől teljesen elrugaszkodó, győlölködő, olykor trójongve előadott támadásai egy kis kelet-európai ország miniszterelnöke ellen valójában minden olyan jobboldali érnek szól, amely „túlnyeri” magát, és nem csak az ő receptjeik szerint próbál megoldásokat találni országa problémáira. A fordulat nyilvánvalóvá vált, Orbán Viktor kénytelen volt tudomásul venni, hogy nagyobb befolyású érkekkel áll szemben, mint korábban gondolta, a néppártiak nagy többsége pedig felismerte, ma a magyar jobboldal, holnap viszont bármelyik konzervatív kormánypart balliberális összefere számíthat csupán túlságosan erős szavazói felhatalmazása miatt. Szerjük hinni, a remek tisztánlátására és demokrácia iránti érzékenységére oly büszke európai baloldal is tanult a most véget ért mérkőzésből. A fair play szabályait nagyvonalúan mellőző támadások ugyanis azokat erősítik Magyarországon, akik nem az európai bajnokságban, hanem valahol egészen máshol és más célból küldenek pályára a nemzeti válogatottat.

Magyarország most felszusszanhat. A kormányváltás után úgy telt el több mint másfél év, hogy a költségvetési egyensúly megtartása mellett nem volt igazán húsba vágó megszorítás, s ennek következtében szociális feszültség sem. Ehhez állva kellene tapsolnia az európai baloldalnak, ha picit is komolyan gondolná hangosan hirdetett világnézetét.

mno.hu - Pataky István

Ajánló
